

เจอกันอีกหน วนมาอีกรอบ คราวนี้จะย้ายถิ่น แต่ยังไม่พ้นเรื่องของกิน ปากท้องเป็นเรื่องสำคัญ จริงมั้ยย Unseen San Francisco Ep.2 นี้จะพูดถึงความหลากหลายเชื้อชาติของซานฟรานฯ ก่อนอื่นขอเริ่มที่ คำว่า "ซานฟราน" คำที่เรียกกันติดปากนี้ สงสัยจะมีแต่คนซานฟรานและคนอยู่รอบๆอ่าวซานฟรานฯที่เรียกเต็มยศว่า "ซานฟรานซิสโก" แม้แต่คนนอกรัฐซึ่งเป็นคนอเมริกันเองก็ใช้คำว่า "ซานฟราน"เช่นกัน แปลกดีไหม เอาเป็นว่าในที่นี้ เราขอใช้ "ซานฟราน" ละกันเพราะสั้นดี แต่คำนี้คำเดียวกันก็เขียนได้หนึ่งย่อหน้า เย้.. ถูกกติกาทุกอย่าง

ซานฟรานฯ ก็คือ "Melting Pot" ดิๆนี่เอง เหมือนหม้อตุ๋นใส่เครื่องเยอะๆ ตุ่นกันไปนานๆแบบเสียบปลั๊กแล้ว ทำลึ้มๆไม่รีบ ทั้งเนื้อ ผักและเครื่องเทศ จนรสชาติกลมกล่อมได้ที่ ไม่ว่าจะเลือกกินแต่เนื้อ (อย่าบอຍนะเดี๋ยวมึงมีใครคบด้วย)ก็ได้รับหวานของผัก จะเลือกกินแต่ผัก ก็ได้รับเข้มข้นของเนื้อ เปรียบได้กับคนซานฟรานฯที่อพยพมาจากทั่วทุกมุมโลก มากันหลายรุ่นต่อกันไป แล้วก็ยังตบเท้าเข้ามาอีกเรื่อยๆจนถึงทุกวันนี้ ต่างคนต่างก็นำเอาวัฒนธรรมประจำชาติติดตัวมาสานต่อ ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน ศาสนา ภาษา วิถีชีวิต บลาๆ อยู่ๆไปก็หลงรักคนต่างเผ่าพันธุ์ ออกลูกออกหลานจนในยุคปัจจุบันมีลูกที่เดาไม่ถูกแล้วว่าต้นกำเนิดบรรพบุรุษมาจากไหนกันบ้าง นี่ขนาดยังไม่รวมถึงพวกฮิปปี้หรืออุปผาชน เกย์ เลสเบียน Transgender Pan และอื่นๆอีกมากมายที่เรียกกันด้วยคำศัพท์ใหม่ๆจนงง ปัญหาที่ตามมาคือห้องน้ำสาธารณะเถียงกันไปมาว่าใครจะเข้าห้องน้ำใคร หญิงหรือชาย หรือว่าอดีตเป็นชาย ควรเข้าห้องหญิง หรืออดีตเป็นหญิงต้องเข้าห้องชาย สุดท้ายแก้ปัญหาด้วยการแปะตุ๊กตาทั้งหญิงและชายคู่กันหน้าห้องน้ำซะเลยหมดเรื่อง ก็ดีอย่าง เพราะปกติห้องน้ำหญิงมักแถวยาวเหยียด เดียวนี้แบ่งกันใช้ ก็ไม่ต้องรอนานเกิน แต่กรณีนี้ใช้ได้ต่อเมื่อห้องน้ำเป็นห้องๆนะจะ มิใช่แบบเปิดเข้าไปแล้วมีโถฉี่เรียงหน้ากระดานบนกำแพง

ถ้าเทียบกับเมืองใหญ่อื่นๆในอเมริกาเช่น นิวยอร์ก แอลเอ ชิคาโก ฯลฯ ซานฟรานจะดูจุ่มจิม จูเนียร์มากทั้งไซส์และประชากร แต่ความลงตัวของผู้อพยพต่างเชื้อชาติทำให้ซานฟรานฯอัดแน่นไปด้วยแคแรคเตอร์ที่โดดเด่นไม่แพ้ใคร ซานฟรานฯมีทั้ง Chinatown, Japantown, Little Italy, Mission District (ชุมชนที่มาจากอเมริกาใต้), Russian Hill, ฟิลิปปินส์ทาวน์ ตอนนี้อย่างไม่มีไทยทาวน์ แต่คิดว่าคงอีกไม่นาน เนื่องจากอาหารไทยยังติดท็อปเทนไม่เลิก ซานฟรานฯมีไชน่าทาวน์อยู่สองแห่งด้วยกัน แห่งแรกจะอยู่ติดดาวทาวน์ซานฟรานฯ เป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว และอีกแห่งหรือที่มีชื่อเล่นว่านิวไชน่าทาวน์ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือของซานฟรานฯ มีถนนตัดผ่านชื่อ Clement ถือเป็นตัวอย่าง Melting Pot ที่ชัดเจนของซานฟรานฯ ถ้าคนทั้งโลกนี้อยู่ร่วมกันได้อย่างถนนสายนี้ ป่านนี้เราคงมีต้องมึงทั้งสงครามเย็นและสงครามเดือด ช่วงระยะทางประมาณ 4-5 บลอคบนเส้นนี้ นอกจากจะมีตลาดจีนใหญ่ๆ 2 ร้านไว้รับใช้ชาวเอเชียโพ้นทะเลทั้งหลายแล้ว ยังเรียงรายไปด้วย ร้านกาแฟ ร้านอาหารนานาชาติ และธุรกิจต่างๆที่มีหลายสัญชาติมาก เช่น ไทย จีน พม่า ญี่ปุ่น อินเดีย ฝรั่งเศส อเมริกัน เม็กซิโกเรเนียน ฯลฯ คนเดินถนนก็ส่งภาษากันหลากหลายไม่แพ้กัน

ทริปเราจะเริ่มที่ร้านอาหารไทยก่อน เพราะถ้าช้อปปิ้งก่อนกินเราจะกลายเป็นร่างทรงให้ผีปอบช้อปๆด้วยความหิวโหยไร้สติ ร้านไทยร้านนี้เป็นห้องแถวห้องเดียวเล็กๆแคบๆ เพราะพื้นที่ครึ่งหนึ่งของด้านหน้าเป็นครัว มีโต๊ะตั้งให้หนึ่งรับประทานอยู่ด้านในแค่หกโต๊ะ บนกำแพงด้านในสุดแขวนพระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวง ร ๙ รับประทานไปก็รู้สึกอบอุ่นใจตั้งอยู่ใต้ร่มพระบารมีของพระองค์ท่าน อิมแล้วก็ลดราคาที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเล็กน้อยในการช้อป เพราะข้าวของวางเบียดเสียดอัดกันแน่นหนาประหนึ่งเป็นจิ้งจอยสาขาซานฟรานฯ ตั้งแต่พื้นจรดเพดาน เหลือที่ตรงกลางให้คนช้อปเข็นรถเข็นพอดี แทบเดินสวนกันไม่ได้ แต่ถ้าเจอรถเข็นสองล้อที่พนักงานประจำร้านขนของเข้าออก จะได้บรรยากาศสำเพ็งกับปากคลองตลาดมากๆ เพราะงานนี้ลูกค้าไม่เป็นใหญ่ เราจะต้องหลีกทางให้สองล้อเพื่อความปลอดภัยของชีวิต ได้ของดิบกลับไปทำต่อที่บ้านแล้วยังไม่จู้ใจ ต้องข้ามถนนไปฝั่งตรงกันข้ามแวะ

ร้านเบียดอย่างที่มักมีคนต่อแถวจนล้นทะลั๊กออกมา หน้าร้าน ยิ่งช่วงโควิดแถวยิ่งยาวออกมาเสียบข้างกำแพงตึกเพราะต้องยืนห่างๆกัน 6 ฟุตอย่างน้อย เบียดอย่างร้านนี้เนื้อนุ่ม หนึ่งกรอบ น้ำซอสราดมาก็ล้ำจนอยากจะแยกเทใส่ถ้วยชดต่างหาก เวลาช้อปต้องเตรียมเงินสด เพราะเจ้คนขายไม่รับบัตรเครดิต ไม่พูดภาษาอังกฤษ เราต้องยกมือทำท่าเงาะๆกลางอากาศอย่างเงินหลง แปลว่า สับเป็นชิ้นๆให้ด้วยค่ะ เจ้ ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกันดีไม่มีปัญหา บอกแล้วบน Clement เราอยู่กันอย่างสันติสุขไร้พรมแดน จากนั้น เดินต่อไปอีกบล็อกก็เป็นร้านเบเกอรี่เยอรมันเจ้าอร่อย แถวยาวอีกเหมือนกัน รอไป วันนี้ทั้งวันขอมอบให้ Clement จากนั้นก็แวะช้อปติมข้าวชะเหนอย กินไม่ไหววันนี้ เอาใส่ช่องแข็งกินวันหน้าได้ ไหนๆมาแล้ว ร้านก็ไม่ไกลจากร้านเบเกอรี่เท่าไร ปกติเราจะกุ๊กแกลเมนูมาจากที่บ้าน แล้วจัดเป็นรายการใส่มือถือก่อนเข้าไปช้อปในร้าน ไม่งั้นจะยืนอีกอึก พยายามอ่านเมนูบนกระดาน แถวกี๊ยาว ทำคนอื่นรอนานเขาจะหมั่นใส่เอา ต้มข้าวร้านนี้ ราคาขอมเยาว์และไม่ได้เน้นความอร่อยอย่างเดียว ไซส์ก็ใหญ่โดนา

เกรงขาม ถ้าขนมจิบชาละเปาบ้านเราไซส์ S ของร้านนี้ก็ไซส์ L ไม่ก็ XL เสริ่งสิ้นภาระกักตุนของกิน เอากับข้าวเก็บใส่ท้ายรถ ใส่กล่องคูเลอร์มี ice pack สามสี่ซองที่เตรียมมาจากบ้าน อาหารจะได้ไม่บูดก่อนได้กิน

ดบท้ายรายการด้วยการแวะร้านหนังสือตั้งชื่อ Green Apple Books เป็นที่รู้จักกันดีของคนซานฟรานฯ ในยุคนี้แม้อีบุ๊กกำลังมาแรง เราก็ยังชอบเข้าร้าน

หนังสือ เดินชวักไขว้ในชุมชนคนรักหนังสือด้วยกันนอกเหนือจากห้องสมุด การได้เห็นหนังสือเรียงกันเต็มชั้น

ได้หยิบจับ พลิกหน้ากระดาษไปมา เหมือนดัดยาเสพติด ร้านนี้ตั้งมานานมาก อายุก็เด็กกว่าพวกเราหน่อยนึง (คศ 1967) ดูได้จากที่โชว์หนังสือ มีทั้งที่วางบนชั้น ตั้งบนโต๊ะ เท่านั้นไม่พอ กองซ้อนกันเป็นคอนโดยอมฯบนพื้นใต้โต๊ะก็มีมากมาย เป็นร้านที่มีหลั้มิมมมาก พื้นที่ถูกแบ่งซอย ยกระดับ ขึ้นกระไดลงกระไดไปมา เพื่อที่ชั้นหนังสือได้เหยียดยาวเลาะเลื้อยออกไปตามแต่พื้นที่จะอำนวย เห็นได้ว่าเจ้าของคงขยันเต็มออกไปเรื่อยๆเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าหรือของตัวเองก็เป็นไปได้ เข้าไปแล้วไม่อยากจะออก เหมือนโดนสะกดจิต หนังสือมีทั้งเก่าและใหม่ เพราะฉะนั้น จะมาซื้อหรือมาขายได้ทั้งนั้น ที่น่าสนใจที่สุดคือมักจะมีโน้ตที่พนักงานเขียนเม้นท์แปะไว้ว่าเล่มนั้น เล่มนี้น่าสนใจ ยิ่งไง แค่อ่านโน้ตก็เพลินแล้วเนี่ย เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วได้เวลากลับเสียทีก่อนที่มิเตอร์ที่จอดรถจะหมด

เวลา หยอดดั่งค์เพิ่มก็ไม่ได้เพราะผิดกฎหมาย ที่จอดรถไม่พอ คนช้อป ต้องแบ่งๆกัน หวงไว้ทั้งวันไม่ได้ ไว้กินของที่ซื้อมาวันนี้หมดแล้ว ค่อยมาใหม่ละกัน อ่านเพลินแล้วอย่าลืมกดไลค์ให้ด้วยนะคะ แล้วเราจะได้เจอกันใหม่ในอีฟต่อไปค่า...

Photo Credit: Chinatown, San Francisco by Braden Collum on Unsplash

ปล. เนื่องจากไม่มีค่าโฆษณา เลยไม่เอ่ยชื่อร้าน ยกเว้นร้านหนังสือ เพราะสงครามโควิดกับมนุษยโลกยังเข้มข้น Green Apple Books อาจพ่ายแพ้และสูญพันธุ์ไปพร้อมกับอีกหลายๆร้านทั่วโลก เพราะฉะนั้นหนอนหนังสืออย่างพวกเราต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ร้านหนังสืออยู่ยงคงกระพันชั่วกัลปาวสาน